

Derfor mener vi, at 18-måneders-forløbet er underligt, og at det har en helt anden funktion, nemlig i forbindelse med dagpengesystemet, end det er et uddannelsespolitisk tiltag. Det minder heller ikke om undervisningsministerens andre initiativer, og jeg kan ikke se, at det bør nyde fremme.

Og så lige til allersidst – selv om det er lidt svært at sige, hvor man skal placere det, fordi forslagene hænger sammen – regeringens forslag om, at man ikke længere må tage på højskoleophold på dagpenge: Det kan vi ikke begribe. Det drejer sig om mennesker, som under alle omstændigheder står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det skal de gøre, sådan er reglerne, og sådan synes vi også reglerne skal være.

Vi synes, det vil være rigtigt at sige: Det er bedre, at personer, der starter med at være arbejdsløse, finder ud af, at det kan være fornuftigt at gå på højskole. Her kan de modnes, her kan de få nogle interesser, og derfor kan vi opleve – det kender vi masser af eksempler på – at når de unge har været på højskole, finder de ud af, at det at gå i skole slet ikke er så slemt endda, og det at tage en uddannelse slet ikke er så slemt endda. De er sammen med andre, som måske har en længere uddannelse, men såmænd ikke er klogere end dem selv, og mange, som i virkeligheden er meget kort uddannede, beslutter efter at have været på højskole, at de også vil have en uddannelse. Derfor synes vi virkelig, at det er et rigtig dumt tiltag, som vi ikke kan finde nogen som helst mening i, at man fra regeringens side vil forhindre muligheden for at tage på højskoleophold på dagpenge.

Under alle omstændigheder er det klart, at de pågældende selvfølgelig står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil sige, at hvis der er brug for dem som arbejdskraft, skal de – og det skal de allerede nu – selvfølgelig være til rådighed, og der er ingen tvivl om, at det er tilfældet.

Vi bliver nødt til at afvise forslaget, og det gør vi ud fra, at vi mener, at undervisningsministeren og arbejdsministeren er enige i vores intentioner, men ikke i midlerne. Vi er enige om, at det drejer sig om, at folk kommer i arbejde så hurtigt som muligt, hvis de bliver arbejdsløse, og at unge mennesker i størst muligt omfang får en uddannelse.

Der er nogle, man ikke kan tvinge til at tage en uddannelse. De har måske haft nogle forfærdelige oplevelser i folkeskolen, og så er der brug for, at de i stedet for at komme ind i en regulær uddannelse i første omgang måske kan benytte

sig af den fri ungdomsuddannelse eller et produktionskoleophold. Men under alle omstændigheder er vi enige i alt det, og det er også derfor, vi selv har fremsat vores forslag om en uddannelsesrelateret ungdomsgaranti, fordi vi finder, at uddannelse er helt afgørende.

Det er noget beskæmmende, at i forhold til andre lande, vi normalt sammenligner os med, er der i Danmark en tredjedel af en årgang, som ikke får en ungdomsuddannelse, mens der i Norge og Sverige – måske ud fra lidt andre præmisser, men alligevel – er ca. 80-90 pct., som får en uddannelse. De ligger betydeligt over os, og det kan ikke passe, at svenskere og nordmænd er mere målrettede med hensyn til uddannelse, end vi er. Det må være noget, vi kan rette op på.

Men som forslagene foreligger, må vi sige, at på samme måde som Det Konservative Folkeparti skal vi have betydelige indrømmelser – men ikke de samme!

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten med at gentage, hvad jeg sagde under behandlingen af det forrige forslag om en forstærket ungdomsindsats, om ret og pligt og tilbud om fremrykning af aktivperioden. Men jeg vil kort kommentere forslaget om puljejobbene, der oprettes i den offentlige sektor, såfremt forslaget om en aktiv arbejdsmarkedspolitik bliver til noget.

Forslaget går ud på at oprette 15.000 puljejob på dagpenge i den offentlige sektor, og jeg vil sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg hørte meget nøje efter, hvad hun sagde, og jeg har noteret det ned. Forslaget er antagelig en udløber af diskussionen om de grønne job og er tillige tænkt som et løft til specielt den kommunale sektor, der har hårdt brug for hjælp til løsning af en række serviceopgaver på børne- og ældreplejesområdet.

Forslaget er en del af aktiveringsstrategien. Det bliver muligt at arbejde på dagpenge i op til 3 år, og meningen er at give de pågældende mulighed for på denne måde at sluse sig ind på arbejdsmarkedet og få den jobtræning, som længere tids ansættelse giver.

Til SF's forslag om fordeling af arbejde og fritid – skraldemandsmodellen – må jeg sige, at jeg er sådan set ked af, at vi må afvise forslaget. Det gjorde vi også sidste år, og vi vil også gøre det, hvis det bliver fremsat igen. Vi tror altså ikke på ordninger af denne type. De duer ikke i en tid, hvor beskæftigelsen er stigende, og samtidig